

Struktureret samarbejde har effekt i behandlingen af selvmordstruede

Ann Colleen Nielsen¹, Francisco Alberdi¹ & Bent Rosenbaum²

INTRODUKTION

Der mangler fortsat viden om effektive og anvendelige metoder til behandling af selvmordstruede patienter. Der er dog flere lovende undersøgelser vedrørende kognitiv terapi, dialektisk adfærdsterapi og *collaborative assessment and management of suicidality* (CAMS), men disse undersøgelser begrænser sig til særlige diagnostiske grupper, udenlandske forhold og eksperimentelle omstændigheder.

Formålet med denne undersøgelse var at undersøge, om metoden CAMS kan anvendes i en naturalistisk dansk sammenhæng over for en diagnostisk blandet patientgruppe, og hvorvidt der kan påvises en effekt.

MATERIALE OG METODER

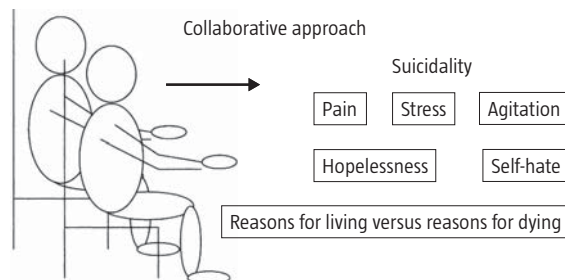
CAMS består af en særlig terapeutisk tilgang og et sæt specifikke kliniske procedurer. Suicide Status Form (SFF) er en integreret del af CAMS. SFF anvendes til at vejlede den kliniske vurdering, behandling og opfølgning hos patienter med selvmordsrisiko. SFF indeholder både en Likert-skala og åbne spørgsmål vedrørende patientens oplevelse af de fem såkaldte suicidale markører: »psykologisk smerte«, »stress«, »indre uro«, »håbløshed« og »selvhad«. Skemaet udfyldes af patient og behandler i fællesskab, hvilket understøtter den stærke terapeutiske alliance, som er central i CAMS (Figure 1). Metoden har ligeledes fokus på at øge patientens egen motivation i forhold til nye mestingsstrategier og genvindelse af håb.

FIGURE 1

A graphical presentation of the collaborative approach in collaborative assessment and management of suicidality.

Copyright 2000 by the Guilford Press. Reprinted by permission.

Undersøgelsen var et prospektivt naturalistisk studie. I alt 42 patienter konsekutivt henvist i løbet af perioden august 2008 til september 2009 gennemgik et CAMS-forløb og indgik i en deskriptiv undersøgelse med kvalitative og kvantitative før- og eftermål. Patienterne var henvist til den Selvmordsforebyggende funktion (Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse pr. 1. oktober 2009, Psykiatrisk Center København) enten på grund af alvorlige selvmordstanker eller på grund af et selvmordsforsøg. De fem suicidalmarkører blev løbende vurderet. Endvidere blev patienternes oplevelse af betydningen af samtaleforløbet undersøgt som effektmål for metodens anvendelighed.

RESULTATER

Komplians var høj, idet 81% af patienterne gennemførte behandlingen. Der forekom et signifikant fald i de fem suicidalmarkører efter endt behandling, hvilket kan ses som et udtryk for patienternes oplevelse af behandlingens positive effekt. 83% af de patienter, som udfyldte den afsluttende vurdering, oplevede et godt samarbejde mellem patient og behandler, dvs. en god behandlingsalliance, og 74% udtrykte, at det var samtaleforløbet, der eliminerede suicidaladfærd. En patient forsøgte selvmord under forløbet, og en patient begik selvmord.

KONKLUSION

Resultaterne viser, at CAMS er anvendelig og samlet set har en effekt i behandlingen af de suicidale patienter, som henvises til selvmordsforebyggende behandling. Der er behov for yderligere undersøgelser på området, hvor flere patienter indgår, og hvor det undersøges, hvorvidt metoder som CAMS har samme effekt i forhold til alle patientgrupper og problematikker.

DANISH MEDICAL BULLETIN: Dette er et resume af en originalartikel publiceret på www.danmedbul.dk som Dan Med Bul 2011;58(8):A4300

EKSTERN FINANSIERING: ingen

FORSØGSREGISTRERING: Da undersøgelsen er en kvalitativ undersøgelse af almindelig praksis, er undersøgelsen ikke registreret i en offentlig forsøgsdatabase, men dog anmeldt til og godkendt af Datatilsynet.

ORIGINALARTIKEL

1) Kompetencecenter for Selvmordsforebyggelse, Psykoterapeutisk Klinik, Psykiatrisk Center København, og
2) Psykiatrisk Center København og Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet